

РЕШЕНИЕ

№ 7006

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 08.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **9055** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2-3 ДОПК.

Образувано е по жалба на Р. Б. Р., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № ПО-89 от 28.08.2023 г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция по приходите (НАП) [населено място], с което е оставена без уважение жалбата му вх.№ 94-Р-245 от 21.08.2023 г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) № С230022-023-0001414 от 26.05.2023 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Излагат се съображения за незаконосъобразност на решението и потвърденото с него ПНПОМ поради противоречие с процесуалния и материален закон. Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение съдържа общи мотиви, които не са относими към конкретния случай, а ПНПОМ противоречи на чл.196, ал.1, т.3 и чл.195, ал.7 от ДОПК, както и на общия принцип за съразмерност по чл.6 от АПК. Счита, че в ПНПОМ липсват мотиви за налагане на обезпечителната мярка съгласно чл.195, ал.2 от ДОПК. Поддържа, че мярката е наложена върху активи, които пречат дейността му на адвокат, като при налагането ѝ публичният изпълнител не е проучил дали запорираните сметки са лични или клиентски сметки по смисъла на чл.39 от Закона за адвокатурата. Твърди недоказаност на обезпечителната нужда, тъй като преписката не съдържа данни, че публичният изпълнител е извършил преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания. Визира както нарушение на чл.6 АПК, така и на специалната цел по чл.121, ал.1 от ДОПК - предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото

на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Претендира се отмяна на решението и потвърденото с него ПНПОМ.

Ответникът - директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., чрез процесуалния си представител юкр. И., счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221523000402-020-001/30.01.2023 г. е възложено извършване на ревизия на Р. Б. Р. с обхват задължения по ЗДДС за периода от 10.11.2022 г. до 21.12.2022 г.

От ръководителя на ревизионния екип е издадено Искане за предварително обезпечаване на задължения №Р- 22221523000402-039-001/16.05.2023 г. Към датата на искането е издаден Ревизионен доклад, с който е направено предложение за установяване на публични задължения за ДДС за ревизираният период е в общ размер на 450 193,46 лв.

От публичен изпълнител при ТД на НАП С. е извършена проверка в информационния масив на Агенцията по вписванията в програмен продукт И., Кадастър и имотен регистър на Република България относно информация за изповядани и вписани покупки/продажби на недвижими имоти, замени, дарения и ограничени вещни с такива от ревизираното лице на територията на Република България за ревизирания период и е установено, че Р. Б. Р. не притежава недвижим имот. При извършена справка е установено, че лицето притежава 1 бр. собствено МПС.

Установено е, че Р. Б. Р. няма регистрация като ЕТ, не е управител, едноличен собственик на капитала, съдружник или представляващ на дружества /по данни от ТР/. Видно от представени справка за налични недвижими имоти /образец СД 41/ и справка за налични МПС /образец СД-42/, Р. Р. декларира притежаван недвижим имот в [населено място], [жк], [жилищен адрес] за който няма представен нотариален акт за собственост или кадастрална скица, както и няма информация за данъчна оценка /същият е деклариран като семейна собственост/, няма информация и дали това не е единствено жилище на ФЛ. В справка № 2 за наличните МПС е деклариран собствен автомобил - без данни за застрахователна стойност, с дата на първоначална регистрация 2005 г. Направена е справка относно притежавани банкови сметки на ревизираното лице и е установено, че дружеството притежава банкови сметки в ТБ ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД и И. АД. Установено е, че размерът на притежаваните от лицето активите е значително по-малък от размера на предполагаемите задължения, както и че предполагаемите задължения са в особено големи размери.

Издадено е оспореното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, с което на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. №С230022-023-00001414/26.05.2023 г., са наложени обезпечителни мярки, както следва:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в:

- ТБ ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД за сумата от 442 636,46 лв.

- И. АД за сумата от 442 636,46 лв., както и

2. Запор върху МПС: товарен автомобил, марка VOLKSWAGEN, модел Ф. КАДДИ, рег. [рег.номер на МПС] , рама №WV2ZZZ2KZX016311, двигател №BCA249381, цвят сив, година на производство 2005 г., мощност 55 kw, цена на придобиване 7 557,00 лв.

По повод на обжалване по административен ред ПНПОМ е потвърдено с оспореното Решение № ПО-89 от 28.08.2023 г. на директора на ТД на НАП С..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директор на Териториалната дирекция на НАП – С. и в срока по чл.197, ал.1 ДОПК. ПНПОМ е издадено от компетентен публичен изпълнител в компетентната ТД на НАП съгласно чл.8, ал.1, т.1 ДОПК, вр. чл.167, ал.1 ДОПК, в предвидената в чл.196 ДОПК писмена форма, чрез изрично посочване на изпълнителен титул, размер на публичните задължения и правни основания по ДОПК за налагане на обезпечителните мерки. Твърдението на жалбоподателя за нарушение на изискването на форма на ПНПОМ съгласно чл.196, ал.1, т.3 от ДОПК освен голословно, не съответства на съдържанието на постановлението. Релевантно за настоящето съдебно производство е изпълнението на предпоставките по чл.121, ал.1-3 ДОПК, вр. чл.195, ал.2-8 ДОПК и чл.197, ал.3 ДОПК. Съгласно чл.121, ал.1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая, обезпечение е предприето при висящо ревизионно производство, образувано със ЗВР № Р-22221523000402-020-001 от 30.01.2023 г. и въз основа на мотивирано искане рег. № Р-22221523000402-039-001 от 16.05.2023 г. на ръководителя на ревизионния екип. В искането подробно са описани установените в хода на ревизията факти и обстоятелства, свързани с предполагаемия размер на публичните задължения на лицето за ДДС за ревизионния период 10.11.2022 г. – 21.12.2022 г., с оглед на което следва да се приема за спазена разпоредбата на чл.121, ал.1 от ДОПК.

Съдът приема, че е изпълнена и следващата предпоставка по чл.121, ал.1, вр. чл.195, ал.2 от ДОПК, т.нар. обезпечителна нужда – обезпечителни марки се налагат с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, т.е. когато без наложеното обезпечение ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено.

Установява се от искането на ръководителя на ревизионния екип и от оспореното ПНПОМ, че при направени проверки в публични регистри, достъпни за служителите на НАП, не е установено друго имущество на ревизираното лице, извън това, върху което е наложено обезпечението. Наличието на категорични данни, че размерът на имуществото на длъжника е по-малък от размера на предполагаемите публични вземания, неминуемо обосновава обезпечителната нужда. Без наличието на данни за друго имущество, върху което би могло да се наложи

обезпечение и доколкото предполагаемият размер на установените в хода на ревизионното производство задължения е особено голям, единственият начин за обезпечаване на тяхното събиране, е този чрез наложената вече възбрана.

Установяването на обезпечителна нужда изисква съпоставка между имущественото състояние на длъжника и размера на неговите публични задължения. Ако при нея се установи, че длъжникът не разполага със свободно от тежести имущество, то е налице обезпечителната нужда, поради което доводите на жалбоподателя за липса на мотиви в тази насока са неоснователни. По изложените съображения съдът приема за доказана обезпечителна нужда по смисъла на чл.121, ал.1, вр. чл.195, ал.2 от ДОПК.

Налагането на обезпечителни мерки, в условията на едно бъдещо /предполагаемо/ вземане, наличието и размера на което може и да не се потвърди в края на ревизията, представлява израз на засилената грижа на закона към защитата на публичния интерес. Налагането на предварителното обезпечение се мотивира с опасността удовлетворението на бъдещото вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено. Преценката на възможното затруднение се прави при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните материални активи на бъдещия длъжник. След като при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните данни за активите се налага извод, че вземането може да бъде затруднено, логически при налагане на обезпечение върху активите на лицето се въздейства неблагоприятно върху него. Именно защото, в почти всички случаи, при които е налице предпоставката по чл. 121, ал. 1 от ДОПК /възможност от затруднено изпълнение/, обезпечението води до затруднение дейността на ревизириания субект, чл. 121, ал. 3 от ДОПК забранява не какво да е затруднение, а само такова което представлява „сериозно възпрепятстване на дейността на лицето“.

Твърденията на жалбоподателя за налагане на обезпечителните мерки върху клиентски сметки по смисъла на чл.39 от Закона за адвокатурата е недоказано и неоснователно. Видно от писмо изх.№ 3-43582/1 от 30.05.2023 г. на „Първа инвестиционна банка“ АД специална разплащателна сметка адвокат по чл.39 от ЗА не е блокирана. Жалбоподателят не излага други конкретни твърдения за затрудняване или и дори за спиране на дейността му, нито е предложил замяна на обезпечение с друго равностойно обезпечение, нито с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, по смисъла на чл.197, ал.3, вр. чл.199, ал.1 и ал.2 ДОПК, вр. чл.208, ал.3 ДОПК.

По силата на чл.195, ал.7 ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата, което изискване в случая е спазено. Установи се по делото, че посоченият в ПНПОМ предполагаем размер на публичните задължения за ДДС е особено голям, поради което е изпълнено и изискването на чл.195, ал.7 ДОПК. Не се установява съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане по смисъла на чл.208, ал.1 ДОПК като основание за отмяна на мярката.

В конкретния случай, не може да се приеме, че с налагането на ПОМ преследваната от закона цел е нарушена по смисъла на чл.6 АПК, както се поддържа в жалбата. При липса на имущество, съответно на размера на публичните задължения, наложените обезпечителни мерки целят лицето да не извърши разпоредителни действия с наличното имущество, които от своя страна да затруднят или направят невъзможно събирането на задълженията за данъци.

Към датата на устните състезания по спора ответникът представи издаден РА №

P-22221523000402-091-001 от 25.09.2023 г. Размерът на установените публични задължения прави наложената мярка съответна и съразмерна на преследваната цел по смисъла на чл.146, т.5 АПК. При налагане на ПОМ административният орган е действал разумно, добросъвестно и справедливо по смисъла на чл.6, ал.1 АПК, като намесата му се е ограничила до най-необходимото за постигане на легитимно преследваната цел по смисъла на чл.6, ал.2 АПК.

Въз основа на изложеното съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на закона и в съответствие с неговата цел. Дължимо е отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора е основателно искането на ответника за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт. Производството по чл. 197, ал. 2 - 4 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8 във вр. с, ал. 3 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ /в т. см. Решение № 1921/13.02.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13662/2017 г., I о. и Определение № 3544/20.03.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3319/2018 г., I отделение/. Според последната разпоредба по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лева. С оглед фактическата и правна сложност на делото съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Б. Р., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № ПО-89 от 28.08.2023 г., издадено от директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение жалбата му вх.№ 94-Р-245 от 21.08.2023 г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С230022-023-0001414 от 26.05.2023 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Р. Б. Р., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] да Национална агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: